

Stormyr, f. myr, naturräng o. ägom, Gammel-^{1 (2)}
garns sn, Gotl. n. hd, Gotl. l.
i Stooremyr¹⁾ 3 ggr (s. 15 f., 18)
i Stoore-, --- och Klintsmyr (s. 16)
i Stoore-²⁾ och Diekessmyr (s. 17)
i --- Stoormyr (s. 17)
i Stoore- och Diupemyr (s. 17)
i Stoormyren (s. 19)
Rb Gotl. 1653, 1, s. 15-20 (forts.) / L. Ahs.
1981